

Zaterdag

den 23 Mei.

De Acten van het Gouvernement en van de Geconstitueerde Mogen, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn officieel.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten franco of vrachtfrij toegezonden worden, onder het adres aan den Directeur der Koninklijke Courant, in den Haag.

H O L L A N D.

DEN HAAG den 22 Mei.

B onderscheidene Koninklijke Decreeten en Besluiten, van den 18, 19 en 20 dier maand, zijn gedaan de navolgende benoemingen, als:

Van den Kolonel-Generaal *Bonhomme*, tot Commandant der eerste Territoriale Divisie; tevens vervullende de functiën van Chef der Gendarmerie, en hebbende den Luitenant-Kolonel *Bisgarne* tot Chef van zijnen Staf.

Van den Staats-Raad van *Hooff*, tot Commissaris-Generaal in Oost-Friesland.

Van den Heer *J. A. C. van Panhals*, tot Secretaris-Generaal in Oost-Friesland.

Van den Heer *J. G. van Hogendorp van Tilburg*, tot Secretaris van Legatie in Beyeren.

Van den Heer Mr. *J. Huidkoper van Maarsveen*, Raad der Stad Amsterdam, tot Lid der Commissie van Landbouw, in het voormalig Departement Holland, Noordelijk gedeelte, en zinke in plaats van den Heer Mr. *J. H. de Witt*, overleden.

Van den Heer *T. van der Feen*, tot Commissaris voor de Introductie van het Middel op de Verpondingen, in het eerste Arrondissement van Amsterdam.

Van den Heer *H. Boerrigter*, tot Commissaris voor de Introductie van het Middel op de Verpondingen, in het tweede Arrondissement van Amsterdam.

Van den Heer *W. J. van Noort*, tot Commissaris voor de Introductie van het Middel op de Verpondingen in de Stad Leyden, in plaats van wijlen den Heer *T. van Dam*.

Van den Heer Mr. *P. A. de Roock*, tot Lid der Commissie van Ouderste in het Departement Gelderland, in plaats van den Heer *J. G. Wolman*, zijn ontslag als zoodanig hebbende bekomen.

Tot Assesoren in de Departementen van Amstelland en Maasland:

Mr. *J. van der Sleyden*, voor het Departement Amstelland.

J. Heyting, voor het Departement Maasland.

Tot Inspecteurs der gewapende Burgermagt onder de Land-Drosten in de onderscheidene Departementen van het Rijk:

Voor het Departement *Vriesland*, de Majoor *Frantzén*.

Voor het Departement *Groningen*, de Generaal-Majoor *Lambert*.

Voor het Departement *Drenthe*, de Generaal-Majoor *Muarn*.

Voor het Departement *Overyssel*, de Kolonel *Müller*.

Voor het Departement *Gelderland*, de Generaal-Majoor *Goltzerman*.

Voor het Departement *Utrecht*, de Generaal-Majoor *Kietveld*.

Voor het Departement *Amstelland*, de Generaal-Majoor *Brouwer*.

Voor het Departement *Maasland*, de Luitenant-Generaal van *van*.

Voor het Departement *Zeeland*, de Kolonel *Gradman*.

Voor het Departement *Brabant*, de Kolonel *Thörig*.

Bij de Adelborsten van het Regiment Garde Kurassiers, tot de Rang achter derzelver namen uitgedrukt, de navolgende personen:

J. W. Schmidsherr, Opperwachtmeester, benoemd tot Luitenant Opperwachtmeester bij de Adelborsten.

G. Bey, Opperwachtmeester, benoemd tot Luitenant Opperwachtmeester bij de Adelborsten.

T. Wolf, Wachtmeester, benoemd tot Luitenant Wachtmeester bij de Adelborsten.

Bij de Adelborsten van het Regiment Hussaren der Garde, tot de Rang achter derzelver namen aangezezen, de navolgende personen:

Op de Koning, Opperwachtmeester, benoemd tot Luitenant Opperwachtmeester bij de Adelborsten.

Textor, Opperwachtmeester, benoemd tot Luitenant Opperwachtmeester bij de Adelborsten.

A. Jansen, Wachtmeester, benoemd tot Luitenant Wachtmeester bij de Adelborsten.

van Huet, Wachtmeester, benoemd tot Luitenant Wachtmeester.

Bij de Adelborsten van het Regiment Jagers van de Garde, tot de Rang achter derzelver namen gedeligneerd, de navolgende personen:

H. Gräfer, 1ste Luitenant, benoemd tot Kapitein 1sten Luitenant bij de Adelborsten.

L. van Horik, Luitenant, benoemd tot 1sten Luitenant Luitenant bij de Adelborsten.

P. Hans, Sergeant-Majoor, benoemd tot Luitenant Sergeant-Majoor bij de Adelborsten.

H. P. Dicht, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

L. German, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. Bitter, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. B. Bellein, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. H. Hubner, 1ste Luitenant, benoemd tot Kapitein 1sten Luitenant bij de Adelborsten.

J. N. Evers, Luitenant, benoemd tot 1sten Luitenant Luitenant bij de Adelborsten.

D. Ipenburg, Sergeant-Majoor, benoemd tot Luitenant Sergeant-Majoor bij de Adelborsten.

F. Gerritzen, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. Ulohrink, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

N. Sloot, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

H. van der Miesen, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

C. A. Tadvug, Kapitein, benoemd tot Luitenant-Kolonel Kapitein bij de Adelborsten.

B. J. C. Dibbeiz, 1ste Luitenant, benoemd tot Kapitein 1sten Luitenant bij de Adelborsten.

H. A. de Harde, Luitenant, benoemd tot 1sten Luitenant Luitenant bij de Adelborsten.

Bij de Adelborsten der Compagnie Garde Artillerij, tot de Rang achter derzelver namen uitgedrukt, de persoon van

H. Nuy, Wachtmeester, benoemd tot Luitenant Wachtmeester bij de Adelborsten.

Bij de Adelborsten van het Regiment Grenadiers der Garde, tot de Rang achter derzelver namen uitgedrukt, de navolgende personen:

D. de Erens, 1ste Luitenant, benoemd tot Kapitein 1sten Luitenant bij de Adelborsten.

G. Lute, Luitenant, benoemd tot 1sten Luitenant Luitenant bij de Adelborsten.

J. N. Risse, Sergeant-Majoor, benoemd tot Luitenant Sergeant-Majoor bij de Adelborsten.

C. Fante, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

H. van der Heide, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. Vertova, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

N. D. J. de Premerij, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

R. W. L. Mathias, 1ste Luitenant, benoemd tot Kapitein 1sten Luitenant bij de Adelborsten.

J. W. A. L. van Tongnagel, Luitenant, benoemd tot 1sten Luitenant Luitenant bij de Adelborsten.

J. Godfro, Sergeant Majoor, benoemd tot Luitenant Sergeant Majoor bij de Adelborsten.

J. P. Moulin, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

F. Langrand, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. J. Behr, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

D. J. Lemaitre, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. A. Livingston, Kapitein, benoemd tot Luitenant Kolonel Kapitein bij de Adelborsten.

B. Morin, 1ste Luitenant, benoemd tot Kapitein 1sten Luitenant bij de Adelborsten.

F. Pfnor, Luitenant, benoemd tot 1sten Luitenant Luitenant bij de Adelborsten.

C. L. Hans, Sergeant Majoor, benoemd tot Luitenant Sergeant Majoor bij de Adelborsten.

A. Damiède, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. B. Johan, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

J. J. Stuber, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

N. van Groensen, Sergeant, benoemd tot Luitenant Sergeant bij de Adelborsten.

Tot Elèves op de Koninklijke Militaire School te Hondschoote:

P. V. J. Mathieu, J. P. Windelinx, G. Hondius, E. Quysen, J. H. M. van Suchtelen, Thijspeet, T. van Sypestein de Bruin, J. P. Anthing, J. de Leeuw, J. D. A. de Lauzé du Cloux, J. J. Mirardolle, E. B. A. van Rade van Oudshoorn, B. E. von Schmidt auf Altenstadt, J. Exor, P. H. Verwey, H. G. Forsten, C. Mahler, J. E. J. van Scheydt de Groulari, J. Jansens, en J. P. Hellewich.

UTRECHT den 21 Meij.

Gister morgen om 9 uren is Zijne Majesteit de Koning van Holland, met Hoogstdezelfs gevolg, onder het losfen van het geschut, alhier aangekomen, en heeft, na van paarden verwisseld te hebben, Hoogstdezelfs reize naar het Loo voortgezet; wordende bij Zijne aankomst, door den President en eene Commissie uit de Stads Regering, den Commandant van het Garnisoen, en den Commandant der Nationale Garde dezer Stad, met derzelyer Officieren gecompimentéerd, en verder eene goede reis gewenscht. Het Garnisoen dezer Stad, als mede de Burger-Grenadier-Compagnie, waren onder de wapenen, terwijl de Vlag, zoo van den Domstoren als andere gebouwen, waalde.

F R A N K R Y K.

PARYS den 18 Meij.

Gister is, op de reeds te voren aangekondigde wijze, en met de uiterste praal, de overvoering van den Degen en de Veldteekenen des Grooten Frederiks, als ook die der veroverde Vaandels, naar het Hôtel der Invaliden geschied. De Degen van den Pruisischen Monarch werd door den Heer Maarschalk *Moncey*, te paard zittende, gedragen, onmiddellijk achter de met zes paarden bespannen rijtuigen der Groot-Dignitarissen van het Rijk. De Vaandels, die in vier bondels verdeeld waren, stonden op eene zeer hoge triumph-koets, die door een commando Gendarmes te paard omringd werd. Derzeiver aankomst op het plein der Invaliden werd ten half drie door herhaalde losbrandigen van het geschut aangekondigd. Het weder was uitmuntend. Reeds van den middag aan had eene ontelbare menigte het terras en den boomgrond der Invaliden, als ook de naburige boulevards bedekt. In de Kerk heeft alles plaats gehad op de wijze, in het daartoe uitgevaardigd Programma voorgeschreven. Inzonderheid is met aandacht en deelneming gehoord eene aanspraak, bij deze plechtige gelegenheid door den President van het Wetgevend Ligchaam, den Heer de *Fentès*, gedaan.

Ons Dagblad *the Argus*, in deszelfs gewone staatkundige bemerkingen reeds niet zonder verdiensten, bevat thans omtrent de behandeling der Ieren een Artikel, 't welk, daar de schrijvers zelve tot die ongelukkige Natie behooren, beschouwd kan worden als in hunne eigene zaak geschreven. Dit Artikel, 't welk uit dien hoofde met dubbele deelneming gelezen wordt, behelst het navolgende:

Alle de Volken van het hedendaagsch Europa zijn of veroveraars of veroverden geweest, maar zij hebben zich zoo snel onder een gemengd, dat men, reeds wainige jaren na de staatsverandering, die hen in elkander gesmolten had, moeite heeft, om de sporen dier vereeniging te ontdekken; men ziet hen dezelve zeden, en denzelfden Godsdienst aannemen; zij genieten de weldaad derzelfde wetten en derzelfde regering. Ierland is misschien het enig land, hetwelk, zeven eeuwen na de verovering, nog, in de strengste beteekenis van het woord, als een *veroverd Land* behandeld wordt. Het is het enige, 't welk, altoos uit den boezem van het Moederland geweest, nog heden ten dage niets anders is dan een cijnbaar wingewest, onderworpen aan willekeurige wetten, beheerscht door een afzonderlijk dwang-gezag, en beschouwd als eene Colonie, wies buit de Engelschen gaan inzamelen, op dezelfde wijze als zij de buit inzamelen hunner Colonien in beide de Indiën.

Reeds terstond na de verovering, werd, ondanks de overeenkomsten, door een Iersch Schotie met *Hendrik II* aangegaan, de Wetgeving van

dat Koninkrijk van die van Engeland gescheiden; doch de dwinglandij der Engelschen werd nog veel geweldadiger ten tijde der Reformatie. De Ieren schikten zich niet zoo ligtvaardig als de Engelschen naar de grilligheid, die *Hendrik VIII*, uit den vurigsten verdediger der Katholieke Kerk; tot den dwependen daarteller eener nieuwe Ketterij hervormde. Als toen deed de scheiding van Engeland en Ierland zich scherper gevoelen. Strenger wetten, wreeder overheden, zwaarder handels-belemmeringen, willekeuriger belastingen, maakten haar volkomen. Door een gevoel, het welk zoo natuurlijk bij alle menschen is, toonden de Ieren meer verknochtheid aan de zaak der Koningen, die hun billiker wetten en een beteren toestand aanboden. In hun vonden de *Stuarts* getrouwe en dankbare onderdanen. *Willem* en deszelfs opvolgers namen wraak; doch ook hier moet men opmerken, dat de Katholieke Ieren minder heftig vervolgd werden, toen zij de zaak der *Stuarts* verdedigd hadden, dan nu, nu zoo vele elkander gevolgd geslachten de verbittering van dat staatkundig geschil hebben uitgewischt. *Willem van Nassau* was veel verdraagzamer, dan *George de Derde*.

Dat, bij eenen Burger-Oorlog, in welken men elkander eenen troon betwiste, haat en vervolging tuschen de beide partijen plaats gegrepen hebben, hier over behoeft men zich niet te verwonderen; maar tegenwoordig, nu die geschillen reeds lang vergeten zijn, nu van het geslacht der *Stuarts* niet een eenige telg meer over is, die de geringste bezorgdheid bij dat van Hanover kan verwekken, welk voorwendfel heeft men nu, om eene zoo talrijke menigte Burgers, die door huane lange vervolging nog achtungwaardiger gemaakt, en door hunnen Godsdienst zelve zoo dikwerf gedreven zijn; om het gezag, het welk hen onderdrukt, te verdedigen, bij voortdoring van het staatkundig ligchaam gescheiden te houden?

Men heeft aangevoerd, dat de Koning van Engeland zich door zijnen Kroonings-eed verbonden achtte, om de vrijstelling der Katholijken te keeren te gaan, en de strenge voorschriften te handhaven, die hen van de maatschappij afsnijden, en als het ware buiten de wet der Volken stellen! Doch deze Eed behelst in zich zelve alleen de verplichting, om de vastgestelde Kerk te handhaven, en al de Scherpzinnigheid van een Anglikaansch Godgeleerden wordt vereischt, om te ontdekken, hoe de bevrijding der Katholijken in Ierland de in Engeland gevestigde Kerk zou kunnen in gevaar stellen. Alle de verstandigen, door geheel Groot-Brittanniën, hebben hunne stem tegen die belagchelijke vrees doen hooren, en zij hebben met reden gezegd, dat nieuwe wetten, het eeuwijdurende welzijn der Staten ten doel hebbende, de ouderen vervangen mogten, wanneer dezen alleen gemaakt waren, om voorbijgaande belangen te bevorderen, of hartstogten te vleijen, die vooral dan afschuwelijk zijn, wanneer zij tegen eene geheele Natie geöfsend worden.

Verstandige Schrijvers, oordeelkundige Reizigers, hebben hunne verwondering over de algemeene ellende van Ierland bevestigd, wanneer zij deszelfs bevolking, vruchtbaarheid en onontbeerlijk nut tot instandhouding der Zee- en Landmagt van Groot-Brittanniën gadesloegen. De oorzaak dier ellende bestaat reeds eenwen lang. De vruchtbare Iersche grond schijnt alleen ten behoeve van Engeland bebouwd te worden. Handels-Wetten, harder dan die, welken men aan verwonnenen Volken oplegt, hebben onophoudelijk het merg der inwonaren uitgezogen, of hunne nijverheid onderdrukt. Sedert de invoering der Hervorming, hebben vervolgingen, verbeurd-verklaringen, geweldadigheden van allerlijen aard, negen tienden der eigendommen in de handen van Vreemdelingen of Protestanten doen overgaan. De rijkste Eigenaars wonen in Engeland; de armeren trachten hun vermogen tot geld te brengen, en derwaarts overmaken; Engeland pompt onophoudelijk, langs duizend kanalen, den rijkdom uit dien ongelukkigen grond, waar de Katholijken geen Vaderland hebben.

Het is niet heden eerst, dat men over die langdurige slavernij begint te klagen. Deze misbruiken stegen reeds vroeger tot zulk eene hoogte, dat in 1783 Protestanten en Katholijken zich vereentgden, om verlossing, vrijheid van koophandel, en gelijkheid van kies-regt te vorderen. De secte-geest was uitgebreid; de dag van Nationale regtvaardigheid scheen aangebroken. Zestig-duizend, als toen gewapende, vrijwilligers onderstonden deze vorderingen. Hatelijke staats-treken verhinderden het heilzaam uitwerksel, 't welk men verwachtte. Verdeeldheid werd in het gehelm tuschen de belijders der onderscheidene Godsdiensten gezaaid. Bandiden rovers, onder den naam van *peep o' day boys* (*scheherings-gasten*) ontwapenden alomme de Katholijken; en Ierland werd het toneel van euveldaad, roof en moord.

Het behoort niet tot ons onderwerp, de afschuwelijke bijzonderheden dier gruwelen terugeroepen. Zoodanig was de bron der verdeeldheden, die weldra veld wonnen, bitteror werden, en weinige jaren daar na in eenen Burger-Oorlog overgingen. De Graaf *Fitz-William*, die bij deze omstandigheden naar Ierland gezonden werd, zag geen ander hulpmiddel tegen deze kwaal, dan het voorstaan van bevreemdende middelen. Hij beloofde den Ieren eene hervorming van het Parlement, en de vrijstelling der Katholijken. Voor een oogenblik deden deze beloften de onlusten ophouden, en verbonden op nieuw Ierland vastor dan ooit aan het Moederland. Doch zij werden niet bekrachtigd, de Graaf *Fitz-William* teruggeroepen, en Ierland aan de woestheid van Engelsche en Duitse Soldaten ten prooi gegeven, ondervond alle de ijselijkheden van eenen Burger- en Godsdienst-Oorlog.

Het was onder zoo treurige voortekenen, terwijl de beide Natien vijandiger schenen dan ooit, dat plotsling het ontwerp der Unie uitbarste. Men twijfelt heden niet meer, of het was door den Heer *Fitz* met het vast voornemen ontworpen en voorgedragen, om de staatkundige maatregelen te doen nakomen, die het gelukken daarvan spoediglijk verzekeren zouden. Men weet, dat het Iersch Parlement zich in den beginne daartegen verzette, doch dat eene hervorming in deszelfs boezem naderhand die voorslag deed doorgaan. Zevenmaal-honderd-duizend Katholijken, die in de daad de Natie uitmaakten, verklaarden zich tegen de Unie; maar men deed hun hopen, dat hunne vrijstelling de laatste voltooiing van dien maatregel zijn zou. Hier in kon hij ook alleen als eene weldaad, eene nationale regtschelling beschouwd worden. Zelfs, wanneer men onderstelt, dat Engeland de grondbeginselen van verdraagzaamheid, die tegenwoordig in alle de groote Staten van Europa heerschen, voor zich zelve niet mocht willen aannemen, ten minste werd de heerschende Godsdienst door het talrijkst gedeelte van deszelfs bevolking belijden. Maar, daar in Ierland de Katholieke Godsdienst die van vier vijfde deelen der Natie was, sloot men, door dien te weeren, de Natie zelve van de Unie uit. Het moet het voornemen van verstandige Wetgevers worden, deze staatkundige tegenstrijdigheid te doen ophouden, en hen, welken door de Unie, zaaigefmolten hadden, ook werkelijk door regtvaardige en broedermin te vereenigen.

De beide grootste Staatsmannen, welken Engeland alstoen bezat, waren het mischien alleen omtrent dit eenig punt eens: de vermaarde *Burke* was openlijk voor deze mening uitgekomen, en verscheidenen der Ministers, die nu onlangs de schandelijke verbintenissen hebben aangegaan, om Z. Britsche M. van eené voor het algemeen belang der drie Rijken zoo onontbeerlijke en door de regtvaardigheid gevorderde zaak niet meer te spreken, beschouwden dien ook als een noodzakelijk gevolg der Unie: „wij doen aan Ierland het aanbod, zeide, op den 11 April 1799, Lord *Aukland*, die de Bill der Unie gesteld heeft, om deel te nemen aan ons geluk; en, ten ware de Voorzienigheid het bestemd hebbe, om onder het puin der Natiën gerekend te worden, zal het deze onze aanbieding met dankbaarheid ontvangen, en, in plaats van een ongelukkig en onzeker Iersch aanzien, Engelsche Welvaart, Engelsche Vrijheid, en, met dezen hare dierbaarste gezellin, Engelsche zekerheid, aannemen.”

Tot hiertoe had Ierland niets gezien van het geen Lord *Aukland* beloofd had; maar ten minste liet men aan dat ongelukkig land de hoop nog overig. Het tegenwoordig Bestuur heeft thans op de scheidslijn, die Ierland van Engeland afzondert, het opschrift gedrukt, 't welk *Dante* op de poort der hiel plaatst: *Lasciate ogni speranza*, (zegt alle hoop vaarwel.)

TURKEYEN.

VERVOLG VAN CONSTANTINOPOLEN den 13 April.

Het is op den 7 dezer dat de Groot-Vizier *Daud* verlaten heeft, en naar den Donau op weg gegaan is. Alle de hier nog aanwezige troepen volgen hem d'rwaarts. De Russen hebben den nieuw benoemden Pruisfischen Gezant, Baron *Senft van Pilsach*, eenen tijd lang te *Bucharast* opgehouden, van waar de *Mikmandar*, of beambte, tot deszelfs ontvangst benoemd, zich wegens 's Vijands tegenwoordigheid verwijderd had. De Heer *Senft van Pilsach* is eindelijk, langs den nog openen weg over *Orfowa* en *Widdin*, den 3 dezer alhier aangekomen.

Men heeft alhier nog geene tijding van de nadere verrigtingen der Engelschen, die den mond der Dardanellen verlaten hebben. Alleenlijk heeft men door een Expresse van *Hasan-Pacha*, Gouverneur van *Rhodus*, berigt bekomen, dat een Engelsch Eskader van 13 zeilen dat Eiland gepasseerd was, cours houdende naar Egypten. Het bij *Tenedos* overgebleven vereenigd Eskader heeft tweemaal Oostenrijksche Koopvaardijfchepen aangehouden, doch sedert weder ontslagen, en doorgelaten.

VAN DE GRENZEN den 27 April.

Men verneemt thans de bijzonderheden van de verovering der vesting *Giurgewo*, of *Dsjardju*, door de Russen, en den overtocht dezer laatste over den Donau, als ook dien der Serviërs over de *Morawa*. Tot nog toe ontvangt men deze berigten slechts van den kant des Vijands, doch de gebeurtenissen zelven schijnen zeker. Een bijzonder Corps van ruim 30,000 man Serviërs, 't welk onder den Generaal *Melenko Stoik*, den 4 dezer, uit den omtrek van *Semendria* op marsch is g-gaan, is bestemd om de verëeniging tusschen de Russen en Serviërs daartestellen.

DUI TSCHLAND.

TRIEST den 8 Meij.

Wel verre, dat de expeditie tegen de Russen, in Turkyën en langs de kust der Adriatische Zee, opgegeven of uitgesteld zij, zoo als men mischien bij het vertrek der twee Divisiën van de Generaals *Molitor* en *Boudet* uit *Friuli* ondersteld mag hebben, schijnen eerlang de krijzverrigtingen met nadruk begonnen te zullen worden. Het bevestigt zich, dat de Generaal *Marmont* omtreeks *Ragusa* een Leger-Corps verzamelt, bestemd, om het beleg voor *Cattaro* te slaan. Dit Corps is reeds 15,000 man sterk, en zal weldra meer dan 20,000 man tellen. Terzelfder tijd moet de *Pacha* van *Janina*, die aan het hoofd eener Armeë Turken en *Arnauten* of *Albaniërs* staat, de *Montenegrijners* aantasten, om hen te beletten, de Russen te hulp te komen. Het getal dezer laatste is sterk verminderd, sedert het vertrek van den Admiraal *Siniavin*, die een Corps van meer dan 6000 man aan boord van zijn Eskader naar de Egeïsche Zee gevoerd heeft. De overigen hebben zich te *Cattaro* zaamgetrokken, en alle de nog door hun bezette Eilanden langs de Dalmatische kust verlaten. Het gerucht, 't welk zich op nieuw te *Weenen* verspreid had, dat de troepen der Oostenrijksche expeditie in onze Haven teruggekomen waren, is volstrekt valsch.

STUTGARD den 10 Meij.

De berigten uit het Wurtembergisch Hoofdkwartier te *Ostmaichau*, in dato den 2 Meij, melden ons de jongste gebeurtenissen, welke bij het beleg van *Neisfa* zijn voorgevallen. De Vijand verdedigt die plaats met groote hardnekkigheid; hetgeen aan de Wurtembergische troepen nieuwe gelegenheid geeft, om hare dapperheid en standvastigheid aan den dag te leggen. Het klein aantal stukken zwaar geschut, dat ter beschikking diert dappere troepen gesteld was, en waarvan vele, door het wel gericht vuur des Vijands, gedemonteerd zijn; de Voorposten, welken deze laatste op den regter oever van de *Neisfa*, in het *Furtingarten*, bij de *Walkmühle* en *Johannismühle*, had; zijne afzonderlijke werken, onder welken men het water-fort of *Blockhaus* telde, maakten de verdediging der Vesting veel gemakkelijker.

De eerste hinderpaal, welke de bemeestering der plaats in den weg was, werd voor een gedeelte opgeruimd door de aankomst van eenig geschut, van *Schweidnitz*; de tweede werd het insgelijks in den nacht van den 30 April. Dewijl de Wurtembergische troepen zich bijzonder in die omstandigheid onderscheiden hebben, zullen wij hier in eenige bijzonderheden treden.

Het Water-Fort moest door den Kolonel van *Neubronn* en den Majoor van *Brusle*, met 400 man stormenderhand worden ingenomen; de *Walkmühle*, door den Luitenant van *Thaxhausen*, met 50 man; de *Johannismühle* door den Kapitein *Bauer*, met 100 man, en de *Furtingarten* door den Luitenant-Kolonel van *Hugel*, met 200 man.

Alle deze aanvallen hadden op een zelfde oogenblik plaats, en werden met zoo veel juistheid en dapperheid als goeden uitslag

ten uitvoer gebrag. De duisterheid van den nacht, de kunstmatige overflooming van de *Neisfa* en de *Bilau*, het heftigste schrootvuur en dat des klein geweer, de vijf voeten diepe gracht; vol water, welke het water-fort omsingelde, zouden aan minder krijgshatige troepen onoverkomelijke hinderpalen hebben in den weg gelegd; maar de Wurtembergers, het terrein kennende, den dood trotseerende, en alleenlijk aan den roem der Koninklijke wapenen indachtig, bereikten ten vollen het doel diens aanvals. Het water-fort werd geheel en al gesloopt, en de gebouwen van den *Furtingarten*, van den *Johannismühle*, en van den *Walkmühle*, werden afgebrand. Negen stukken geschut, en 130 gevangenen, zijn in handen der Overwinnaars gevallen.

Het verlies der Wurtembergers in die onderneming, en over het algemeen, gedurende het beleg van *Neisfa*, bestaat in 98 doden en gekwetsten.

Het Regiment Jagers van den Hertog *Lodewyk*, en het 2de Bataillon Jagers te voet, welke tot dus ver een gedeelte van het observatie Corps, onder de bevelen des Generaals *Lefebvre* hebben uitgemaakt, gaan zich nu bij het belegerings Corps vervoegend; het eerste is reeds aangekomen.

GROOT-BRITANNIEN.

LONDEN den 14 Meij.

(Uit den Franschen Moniteur.)

Wij zullen, bij het geen wij reeds gezegd hebben, wegens de Expeditie van den Admiraal *Duckworth* tegen Constantinopelen, ook nog voegen de navolgende bijzonderheden, welke te vinden zijn, gedeeltelijk in de officiële berigten, bij het Engelsche Gouvernement ontvangen, gedeeltelijk in onderscheiden brieven, geschreven door Offizieren van het tot deze roekeloze onderneming gebruikte Eskader:

„ Alvorens de Dardanellen doortzeilen, had de Admiraal *Duckworth* aan den Generaal *Fox*, die over de verëenigde Engelsche Krijgsmagt op het Eiland *Siciliën* het bevel voert, 5000 man troepen afgevraagd, ten einde de Kasteelen, aan de Zeeënge gelegen, daarmede te overrompelen en te doen bezetten, om zich, des noods, van eenen gemaklijken afloot te kunnen verzekeren. De Generaal *Fox* weigerde hem deze ondersteuning, bijbrengende, dat zijne Instructiën hem geene vrijheid gaven, om, op die wijze, over de door hem gecommandeerd wordende troepen te beschikken; maar dat hem, integendeel, uitdrukkelijk was gelast, om de hem toebetrouwde magt tot eene onderneming tegen Egypten te doen dienen.”

„ De Admiraal *Duckworth*, althoof geene andere magt, dan die, welke zijn Eskader opleverde, bezittende, begreep nogtans den doortocht der Dardanellen te moeten forceeren, en zich voor Constantinopelen, met eene Oorlogzuchtige houding, te moeten vertoonen, in hoop, dat de Verhevene *Porte*, door deze onderneming in bevreesdheid gerakende, de aan haar voortschrijvende voorwaarden zoudt aannemen.”

„ Het schijnt ook, dat de Heer *Arbuthnot* zich vergist had; wegens de gemoedsgesteldheid, waarf hij den *Divan* en de Inwoners van Constantinopelen had gelaten, op het tijdstip, toen hij zich van die Hoofdstad verwijderde. Hij had den Admiraal *Duckworth* zijn vertrouwen, zijn gevoel, en zijne hoop van te zullen slagen, ingeboezemd. De tegenstand, welken zij, bij den doortocht der Dardanellen, ondervonden, deed hen oordeelen, dat hunne verwachting wel zoudt kunnen worden te leur gesteld. Men verzekert, dat 'er alstoen reeds geschillen tusschen den Admiraal *Duckworth* en den Heer *Arbuthnot* ontstonden. Men voegt 'er bij, dat deze laatste voorgaf ziek te zijn, of dat hij, ten minste, eene ligte onpasselijkheid als eene zware ziekte deed voorkomen, welke hem onthefsen konde van het deel nemen aan de diplomatische en krijgskundige verrigtingen, die op het punt stonden van aantevangen; en dat hij het alzoo zeer gemakkelijk vond, de geheele verantwoordelijkheid, welke uit die onderneming zoudt mogen geboren worden, op den Admiraal *Duckworth* te kunnen doen rusten.”

„ Hoe het ook daarmede mogte zijn, reeds had de doortocht der Dardanellen, aan het Eskader, 88 doden gekost, benevens een bijna gelijk getal gekwetsten. De Negotiatiën werden voor Constantinopelen geopend en voortgezet, gelijk alle Dagbladen zulks hebben vermeld. Dan, 'er is eene bijzonderheid, welke behoort te worden opgeklaard, en waarvan men, tot nu toe, geene melding heeft gemaakt, hier in bestaande: dat de Engelsche Vloot, op twee mijlen afstands van Constantinopelen, door eene volkomene stilte overvallen zou zijn, welke haar, gedurende den ganschen loop der onderhandelingen, in denzelfden stand deed blijven, en haar de geringste beweging, om de Haven en de Stad te nederen, niet zoudt hebben toegelaten, al ware zelfs een bombardement besloren geweest. Deze berigten komen ons onwaarschijnlijk voor: eerstelijk, omdat zij gegeven zijn door Offizieren van het Engelsch Eskader, die natuurlijk wijze belang 'er bij hebben om de schande dezer mislukte onderneming te bedekken, en vervolgens, omdat zij tegenstrijdig zijn met de *Nota's*, waarin de Admiraal *Duckworth* g-stadig aan den *Divan* zeide: „ Indien ik binnen één uur tijds geene satisfactie bekomt; indien men „ binnen drie uren die voorwaarden niet heeft aangenomen; indien ik „ binnen twee uren dit antwoord niet ontvangt, zal mijne Vloot naderen, en de Stad gebombardeerd worden.” Bijaldien het aldus van den Admiraal *Duckworth* mogt afgehangen hebben, zijn Eskader te doen naderen, en Constantinopelen te bombardeerden; zoo was hij dan ook niet, gelijk men zulks wil doen voorkomen, door eene volkomene stilte terug gehouden.”

„ Voor het overige, terwijl de Vloot het anker ligte, om het *Prinzen-Eiland* te verlaten en onder zeil te gaan, lieft dezelve alwederom, door de uitwerkfeten eener Land-Batterij tegen haar gericht, 32 man verloren. De Dardanellen weder doorgezeild zijnde, bekwaam zij aanzienlijke schadens en avariëen. Reeds was de Straat genoegzaam versterkt, om den terugtocht zeer gevaarlijk te maken; zoo dat, behalve die schadens en avariëen, het Eskader 197 man verloor, terwijl 412 man gekwetst werden. De Vloot heeft zich voor *Tenedos* opgehouden, ten einde zich aldaar te herstellen. Vervolgens heeft zij eene Russische Vloot, sterk zijnde 7 Linie-schepen en een Fregat, ontmoet. De twee Admiraals hebben onder elkander geraadpleegd; ten einde te weten, of het geschikt konde zijn derzelver Eskaders te verëenigen, om alzoo de zaak te hervatten. Doch de hevige twisten, welke tusschen den Heer *Arbuthnot*, Sir *Sidney Smith*, de *Contre-Admiraal Louis* en den Admiraal *Duckworth* bestonden, hebben het doen van alle verdere ondernemingen verhindert. De Officie-

ren der Engelfche Vloot hebben gefchreven, dat de gezegde Opperhoofden, na het houden eener langdurige raadpleging, befloten hadden, dat het Eskader zich in de nabuurfchap van Smirna zoude begeven, ten einde zich aldaar, door het nemen van Prijzen, fchadeloos te ftellen, wegens den ongunftigen uitflag der beproefde onderneming tegen Conftantinopelen.

ZEE-RIVIER-SCHEEPS EN WEDER-BERIGTEN.

De Engelfche en Ruffifche Schepen, die de Dardanellen blokkeeren, hebben, met half April, een rijk geladen Koopvaardijfchip, hetwelk onder Oostenrijksche Vlag uit Triëft in Zee geftoken was, als ook nog een ander Oostenrijksch Vaartuig, van Triëft naar Conftantinopelen beftemd, aangehouden; doch beiden kort daarna weder ontfagen. Deze Schepen zijn in laatstgenoemde Stad binnengekomen.

Hoe zeer de Winter dit jaar buitengewoon zacht geweest is, heeft men echter nog, op het laatst van April, te Duitsch-Eylau, drie duim hoog sneeuw gehad; eerst den 28 April heeft men 'er begonnen de Lente te gevoelen, en het Koeten uit den grond te zien fpruiten.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 14 Meij waren, op de Beurs van Londen, de Prijzen der publieke Fondsen als volgt: Aftien van de Bank 230; 3 pCt. Gereduc. 62½; 3 pCt. Geconfolid. 63½; 4 pCt. Geconf. 80½; Omnium 1½.

De Beursprijs van diverse Effecten was, den 21 Meij, te Amsterdam, als volgt:

Bar. Reser. losbaar	Dito uit de Prijzen 2½ pCt. 38½ à 38½
na den Vrede 4 pCt. 56½ à 57	Rec. Vrijw. 1804 5½ — 72½ à 73
Geforceerde 1796 2½ — 36 à 35½	18 Jar. R. nt. 1804 5 — 44 à 44½
Vrijw. Neg. 1797 5 — 66½ à 66½	Geld. Schav. . . . 4 — 51½ à 52½
Nation. Schuldb. 2½ — 37½ } fix.	Brab. dito . . . 4 — 51½ à 52½
Dito dito . . . 3 — 42½ }	Tiers Confolid. 5 — 67 à 67½
Nation. Lowen 3½ — 48½ à 48½	Certificaten . . . 5 — 66½ à 66½
Dito dito 1801 3½ — 48½ à 48½	Oblig. Rusland 5 — 86 fix.
Dito dito 1800 3 — 42½ à 42½	— Weenerb. 5 — 45½ à 47
Dito Domeinen 4 — 60½ à 70	— Dito — 4 — 40 à 41½
Dito Neg. 1802 5 — 68 à 68½	

BEVOLKING, GEBORTE- EN STERF-BERIGTEN.

Te Winnenhal overleed, den 9 Meij, aan de gevolgen van eene Zinkingkoorts, in den ouderdom van 79 jaren, H. D. H. de Hertogin *Sophia Albertina van Wurtemberg*, Weduwe van wijlen den Hertog *Lodewyk*, Oom van Z. M. den Koning van Wurtemberg.

De voormalige Corftikaanfche Veldheer *Paoli*, wiens naam en roem in der tijd de wereld vervulde, en die sedert een treffend voorbeeld der wifselvalligheid van het ondermaanfche geworden is, ftierf onlangs, niet ver van Londen, in eenen hoogen ouderdom. Hij leefde in zijnen laatften tijd zeer ftijf, van de wereld afgezonderd, en aan de wetenfchappen geheel toegewijd.

THEATRE FRANÇAIS de la HATE.

LES COMÉDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront aujourd'hui, Samedi le 23 Mai, LA LEÇON CONJUGALE, ou L'AVIS AUX MARIÉS, Comédie en trois Actes et en vers, de Charet et Servain, dans laquelle Mr. Moutonier fera son troisième début par le Rôle d'Hippolite; suivie de LODOISKA ou LES TARTARES, Opéra en trois Actes, à grand Spectacle, de Jaure et Kreutzer, dans lequel Mr. Belmont fera son troisième début par le Rôle de Titzikan,

A D V E R T E N T I E N.

** De Directeur-Generaal over den Waterftaat van het Koninkrijk Holland zal, op Woensdag, den 27 Meij 1807, des middags ten 12 uren, bij L. Hoornweg, in de Vergulde Postwagen, aan het Tolhuis tegen over Rotterdam, in het openbaar, aan den minftelfchenden doen aanbesteden.

- 1°. De Leverantie van Rijs, Palm, Latten, en verdere benoedigde Materialen, voor 's Lands Zee-Werken, aan het Eiland *Goederede*.
- 2°. De Leverantie van Houtwaren, benoedigd tot het repareren en gedeeltelijk vernieuwen van het voorfte gedeelte van het Ooster-Haven-Hoofd der oude Haven te *Hellevoetfluis*.

De Bestekken zullen 8 à 10 dagen vóór de Besteding ter lezing liggen aan het Tolhuis, bij L. Hoornweg voornoemd; als mede te Goederede, bij *Myndert Jongsten*; te Hellevoetfluis, bij *Mulder*; te Brielle, bij *M. Heyman* aan de Zuidpoort; in den Haag, in het *Bosfche Veerhuis*, bij *Forta* in den Gouden Engel, bij *Velthoven* op de Bierkade, en bij *Brans* in de Stads-Herberg; te Delft, bij *Walterbos* aan de Rotterdamfche Poort; te Rotterdam, in het *Groot Schippers-Huis*; te Dordrecht, in *Bellevue*; te Papendrecht, Giefendam en Sliedrecht, in de Regthuizen; te Hardinxveld, in de *drie Snoken*; te Werkendam, in 's Lands *Welvaren*; te Gorinchem, bij *van Dongen* aan de Waterpoort; en te Leiden, bij *P. Maase* aan het Amsterdamfche Veer.

Nadere onderrigting is te bekomen bij den Inspecteur der Zee-Havens en Zee-Gaten, *J. Blanken Jansz.*, in den Haag, en bij de Opzigtters in loco.

** Wordt bij deze geadverteerd, dat, tot betaling van een jaar *Tourens*, ten laste van het voormalige Kwartier van Nymegen, verschenen 1 Januarij 1807, zal geveerd worden op Maandag, den 25, tot en met Zaterdag den 30 Meij aanftaanden, des voormiddags van tien tot een uur, ten huize van de Erven Weduwe *J. van Ellekom*, in de Broederftroat binnen Nymegen, en in den Haag, namens den Heer *P. Berkelbach van der Sprengel*, ten Kantore van de Heeren *François de Bas en Comp.*, op het Buitenhof.

Bedragende voor het gem. jaar iedere portie: in de 1ste Klasse f 14:12:2, 2de Klasse f 15:4:6, 3de Klasse f 18:15:0, 4de Klasse f 17:4:2, 5de Klasse f 18:9:10, 6de Klasse f 20:0:0, 7de Klasse f 22:7:0, 8ste Klasse f 26:6:6, 9de Klasse f 23:17:4, 10de Klasse f 26:3:12.

De portien, welke, reeds vervallen zijnde, in deze deeling niet hebben geparticipeerd, zijn: in de 1ste Klasse acht; in de 2de twee; in de 3de acht; in de 4de en 5de, ieder vier; in de 6de neen; in de 7de derlien; in de 8ste achtien; in de 9de elf, en in de 10de Klasse vijftien.

Ook zijn, op den bepaalden tijd, geene Attestatien de Vita ingekomen van drie portien in de 1ste Klasse; zes in de 2de; twaalf in de 3de; drie in de 4de; vier in de 5de; een in de 6de; twee in de 7de; zes in de 8ste; één in de 9de, en één in de 10de Klasse.

Zullende gem. *P. Berkelbach van der Sprengel*, ten zijnen huize op het Steenftuur, bij de Hoogewoerds brugge; Wijk F, voor de genen, die, in plaats van in den Haag de betaling te Leyden verkiezen gedaan te hebben, nog vaceren op Donderdag, Vrijdag en Zaterdag, den 4, 5 en 6 Junij aanftaanden, des voormiddags van tien tot twaalf uren.

** Van wegen het *Officie-Fiskaal bij het Departement van Convoijen en Licenten te Harlingen* zijn, bij Citatien ad valvas, ter ordinarij Rolle, in het Zee-Kantoor aldaar gehouden wordende, tegen Dingsdag, den 2 Junij 1807, des voormiddags ten elf uur, voor de tweemaal gedagvaard, allen die zouden willen komen ter reclame van: I. Een SCHEEPJE, op den 6 Meij 1804, te Delftzyl aangehouden: II. Eene Mand AARDEWERK, zijnde ongemerkt; en een Pakje gemerkt HL, op den 9 Meij 1806, te Delftzyl aangehouden, en geligt uit het Schip *de Jonge Dina*, Schipper *Bauke Wytzes*: III. Het Smakfchip *de Vrouw Grietje*, gevoerd bij Schipper *Borchert J. Borcherts*, op den 22 December 1806, op de Eems genomen en aangehouden: IV. De Lading STEENKOLEN, te Delftzyl aangebragt door het Schip *de Vrouw Grietje*, gevoerd bij *B. J. Borcherts*, op den 22 December 1806, op de Eems genomen en aangehouden: V. Het proeven van dertig VARKENS, den 14 Januarij 1807, bij Vluchtwedde aangehouden: VI. Drie Vaatjes met BRANDEWIJN, zijnde ongemerkt, in den nacht van den 14 Februarij 1807, bij de Brug te Jipfenhuizen, aangehouden: VII. Twee Zakken TARWEMEEL, zijnde de eene Zak gemerkt H. J. en de andere ongemerkt, op den 21 Februarij 1807, uit het Huis van *Jochem Tuin*, onder Bellingwolde, aangehouden: VIII. Een Zak TARWE MEEL, op den 3 Maart 1807, bij de Langakkerfchans aangehouden: IX. Een Zak THEE, gemerkt met een Driehoek en daarin S, op den 15 Maart 1807, bij de Klei Ulsda, aangehouden: X. Het provenu van differente Goederen, gevonden in een Vat, te Amsterdam aangegeven voor Laurierbladen, en aldaar geladen voor het Schip *Edmund*, gevoerd bij *Fredrich Christiaans*, en alzoo, den 21 April 1807, te Harlingen aangehouden: XI. Veertien HAMMETJES, op den 6 Februarij 1807, bij de Bourtang, aangehouden.

** De ondergeteekende, Advokaat-Fiskaal der gemeene Middelen te Lande, in het Landfchap Drenthe, notificeert bij deze:

Dat, op Vrijdag den 24 April dezes jaars, des avonds tusfchen 10 en 11 uur, even buiten Meppel, op den weg bijlangs de Hogeveenfche Vaart, den Hoofd-Chercher *G. Doggen*, en den Cherchers *E. Akkerman* en *W. van Gelder*, is ontmoet een Mansperfoon, zittende te paard, welke eenige goederen fcheen achter zich op te hebben.

Dat deze Perfoon, door gemelde Cherchers gevraagd zijnde, of hij Inpost-subjecte waren bij zich had, dadelijk de vlugt met zijn paard nam, met achterlating van twee vaatjes Genever, gebonden in eene zak, zonder dat dezelve van eenig Billet waren voorzien, ftrijdig aan Art. 24 en 25 der Ordonnantie op de Inlandfche Genever, waarom vervolgens, door gemelde Cherchers, deze voornoemde vaatjes Genever ten huize van den Ontvanger der onbefehevene Middelen te Meppel in bewaring zijn gebragt.

En alzoo de Eigenaar daarvan onbekend is, wordt bij deze allen en een iegelijk opgeroepen, die op gemelde vaatjes Genever enig regt of aanspraak mogten pretendeeren te hebben, om zich, binnen drie weken na dato dezer Notificatie, bekend te maken, op poene en ten dien effeete, als bij het 59 Artikel in de derde afdeeling van het Reglement, op de manier van Proceederen bij de invordering der Middelen te Lande, geftatueerd is.

Afen, den 5 Meij 1807.

J. B L O M.

** *Cornelis van de Velde* en *Jacobus de Broekert*, in qualiteit, als in dato den vierden Meij Aduften-Honderd-en-Zeven, bij den *Geregte van Goes*, aangefteelde Curators over de Perfoon en Goederen van *Gerardus Kodde*, respectievelijk binnen de Stad Goes woonachtig, noodigen elk en een iegelijk uit, welke aan gemelden *Gerardus Kodde* iets verschuldigd is, of van denzelven te pretendeeren heeft, daar van opgaaft en betaling te doen, vóór of uiterlijk op den zeventienden Junij 1807, ten Huize van genoemde Curators; alzoo, bij gebreke van dien, de Debiteuren van gezegden *Gerardus Kodde*, tot voldoening van hun aan denzelven verschuldigde, dadelijk, bij gepaste regtsmiddelen, zullen worden geconftitueerd.

Als Curators,
CORNS. VAN DE VELDE.
JACOBUS DE BROEKERT.

** Alle de genen, welke iets te pretendeeren hebben van, of verschuldigd zijn aan, ofte eenige goederen, gelden, of iets anders, hoe ook genaamd, onder zig mogten hebben, aankomende, of toebehoorende, *Willelm van Schie*, en deszelfs Huisvrouw, *Maria de Bruyn*, wonende te Bleiswyk, gelieven, vóór den iten Junij aanftaanden, daar van opgave of betaling, of overgifte, te doen aan den Schout en Secretaris *J. van Wanning*, wonende te Bleiswyk voornoemd, of aan den Procureur *H. M. van den Hove*, wonende te Hillegersberg, als aangefteelde Curateurs in bovengemelden Boudel.

** Alzoo, in den morgen van den 1 Meij 1807, te Best, onder Oirfchot, Departement Brabant, gevonden is een levendig jong-geboren Kind, zijnde een Jongetje, oud omtrent 2 à 3 weken, en 'er de Justitie aan gelegen ligt, dat de Moeder, of die gene, die 't zelve te vendeling gelagd heeft, ontdekt worde, zoo is 't, dat Schout en Schepenen van Oirfchot, mits deze, beloven eene praemie van een-honderd Gulden, aan die genen, die den Dader of Daders daar van zullen aanwijzen, zoodanig, dat dezelve in handen van de Justitie geraken, en van dit fait overtuigd worden; zullende des aanbrengrers naam, des begerende, verzwegen worden.

** De Post van STADS-VROEDVROUW bimen CULENBORG, op een jaarlijksch Traktement van f 110:-- zijnde komen te vaceren; zoo wordt een ieder, daar toe inclineerende, mits van voldoende bewijzen van bekwaamheid en goed zedelijk gedrag voorzien, uitgenoodigd zich ten spoedigften in Perfoon of met vrachtvrije Brieven te vervoegen aan den President van den Magiftraat der voornoemde Stad.

** Het Gemeente-Befuur der Stede Schagen adverteert bij deze, dat de gewone Paarden en Jaarmarkt aldaar zal gehouden worden op Maandag den 15 Junij 1807; dat wijders op dien dag, en naastvolgende Kermisdagen, niet zullen worden gepermitteerd, Beedelaars, Rijfielaars, of eenige andere Dobbelspelen, alzoo dezelve de facto door de Dienaars der Justitie zullen worden uitgebragt of geapprehendeerd, en naar exigentie van zaken geftraft.

** Het Ambts-Befuur van Epe is voornemens, op Dingsdag, den 16 Junij 1807, des namiddags ten 2 uur precies, in het Logement bij de Wed. *Hendrik Brouwer* te Epe, publiek aan de meestbiedenden te Verkoopen: drie groote gearften Toren-Klokken van de allerbeste Specie, waarvan twee in de Kerk te Epe, en eene in de Kerk te *Vaasjen* staan. Kunnende die genen, die dezelve, benevens de Conditien van Verkoop, gelieven te zien, zich adresfeeren bij de Kerkmeesteren te Epe en *Vaasjen*.